ANSELMUS CANTUARIENSIS. AUGUSTINUS. PETRUS DE ROSENHEIM. NICOLAUS DE DINKELSBÜHL. ODO DE CIRINGTONIA

Melk, 1421 Seite 545

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40597
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ista pepiit et quid gnosig aut qd misericordig
vt aut angbelmg eo exogitari pt igr ut
pitori et ne pene debitori et vi se redi
mat no hmi dicat deus pr Ecce filii meu
ampe eu et da pce et filio dicat rosse
me et redime te et se dicij et i duratis
simis filij adam quoz corda no emollit
tanta benignitas tanta flamma caritatis
ta ingens ardor amoris ita vehemens a
mator hom xpus ihs qui p nobis mori dig
tg e nos eni debnimg et ipe solvit nos
peccaminig et ipe penas luit inocens dns
qui pctm no fecit nr i vcty e dolg i ore eig

·ig·

Q.18° qdta g sit dei filio adoptiu du mag salu
te vel sl tmus vnibit ita cotidie vel i
vnibit adpias anas salutadas et no solu filio
B et pr et spb sb ut ipe testat Joh. 18° To
ta trinitas cotidie vel adantas qpe eig volu
tati obtempat et eis spetiali qdta vnionis
me illabit atq aptu eas ~~maiocz faci~~
niasiocz facit ipas i sinudo ut tepluscm
suu eas tg sua pnia et suo illapsu sublimat
xpus gtias gratufanctc i sumdit atq ele
vat ad agnosceds dina et accedit ad eu
et proximu diligeds p qd manemg i deo et
deus i nos ita vel ang. 1° de trinitate et
ingr. di. ij. primi Solu ille se trinitati ad
mag fide se sublimat illapsu caritate
spiritus illapsu comitate dimidit in fili
os regni et pbiros. vij ang. 1° de trin.

+ devote